Эмиль Рагимов

La Sekreto de la Forgesita Valo

Эмиль Рагимов

La Sekreto de la Forgesita Valo

«Автор»
2026

Рагимов Э. А.

La Sekreto de la Forgesita Valo / Э. А. Рагимов — «Автор», 2026

Небольшой рассказ на языке эсперанто. Секрет Забытой Долины: молодой человек по имени Карло находит в дедушкином сундуке старинную карту, ведущую в скрытую за горами долину. Преодолев опасный путь и разрушенный мост, он находит прекрасную долину, где хранитель Елена предлагает ему пройти испытание духа. Выбрав дверь с символом мудрости, Карло испивает из Фонтана Вечного Света, обретает глубокое знание и возвращается домой новым хранителем света, способным помогать людям.

© Рагимов Э. А., 2026
© Автор, 2026

Эмиль Рагимов
La Sekreto de la Forgesita Valo

La Sekreto de la Forgesita Valo

Paĝo 1: La Stranga Mapo

Karlo estis juna viro, kiu loĝis en malgranda urbo inter la altaj montoj. Li tre amis librojn kaj antikvajn aferojn. Lia avo, kiu estis fama vojaĝanto, lasis al li grandan lignan keston plenan de malnovaj taglibroj kaj mapoj.

Unu vesperon, kiam la pluvo frapis la fenestrojn, Karlo decidis esplori la keston. Tute funde, sub amaso da flaviĝintaj gazetoj, li trovis ion specialan. Ĝi estis rulaĵo el dika, bonodora ledo, ligita per verda rubando. Kiam li singarde malfaldis ĝin, liaj okuloj larĝiĝis pro surprizo.

Tio ne estis ordinara mapo. Ĝi montris regionon, kiun neniu konis — kaŝitan valon malantaŭ la Nigraj Krestoj. Sur la mapo estis skribitaj strangaj vortoj en lingvo, kiun Karlo apenaŭ komprenis. Tamen, meze de la valo, ruĝa kruco markis lokon kun la noto: "La Fontano de la Eterna Lumo".

Karlo sentis, kiel lia koro ekbatis pli rapide. Li sciis, ke li ne povos dormi, se li ne ekscios, kio kaŝiĝas tie. Li decidis, ke jam morgaŭ matene li komencos sian vivvojaĝon.

Paĝo 2: La Ekmarŝo al la Montoj

La sekva mateno estis malvarma sed klara. Karlo pakis sian dorsosakon. Li kunprenis sufiĉe da manĝaĵo por pluraj tagoj, varmajn vestojn, fidindan tranĉilon kaj, kompreneble, la sekretan mapon. Li diris adiaŭ al neniu, ĉar homoj pensus, ke li freneziĝis.

La vojo supren al la montoj estis malfacila. La aero fariĝis pli kaj pli malvarma kun ĉiu horo. Karlo marŝis tra densaj arbaroj, kie la arboj estis tiel altaj, ke ili preskaŭ tute kaŝis la sunon. Li aŭdis la voĉojn de birdoj kaj la susuron de la vento, kiuj sonis kvazaŭ averto.

Post dek horoj da konstanta marŝado, kiam la suno jam komencis fali malantaŭ la horizonton, Karlo atingis la unuan gravan punkton de la mapo: la Fendego de la Lupoj. Ĝi estis profunda, malluma malfermaĵo en la roko. Por daŭrigi la vojon, li devis transiri malnovan, lignan ponton, kiu ŝajnis tute ruinigita.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.